

عنوان مقاله:

تعیین ظرفیت برد گردشگری ساحلی جزیره کیش

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و آمایش شهری-منطقه ای، دوره 5، شماره 16 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

دکتر سید رضا حسین زاده - دانشیار ژئومورفولوژی دانشگاه فردوسی مشهد

آذر عرفانیان - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی توریسم، دانش آموخته دانشگاه آزاد اسلامی رشت

خلاصه مقاله:

در صنعت جهانگردی، تغییرات کاربری در مناطق ساحلی و اثرات نامطلوب توسعه گردشگری بر محیط زیست ساحلی، یکی از مسائل مهم و نگران کننده بشمار می رود. تعیین میزان حداکثر ظرفیت برد به منظور برنامه ریزی در جهت کاهش صدمات زیست محیطی و حفاظت از اکوسیستم نوار ساحلی جزیره کیش و همچنین افزایش کیفیت تفریحی آن که به سبب وجود آبسنگ های مرجانی و دارا بودن سواحل سفید از جایگاه بسیار مطلوبی در جذب گردشگر برخوردار است، ضروری به نظر می رسد. مقاله حاضر بر مبنای ارزیابی ظرفیت برد فیزیکی- اکولوژیکی در چارچوب مناطق حفاظت شده و نیز ارزیابی ظرفیت برد فرهنگی- اجتماعی با استفاده از روش ضبط تصویری ICT، تلاش می کند تا با ارائه حدود مطلوب پذیرش گردشگر در نوار ساحلی جزیره کیش، ضمن به حداقل رساندن آسیب های بیولوژیک ساحلی، توانایی این ناحیه برای پشتیبانی کیفیت تفریحی ساحل جزیره را نیز حفظ کند. از آنجا که قوانین حاکم بر سواحل ایران به لحاظ سیاسی و ایدئولوژیکی متفاوت از سواحل بسیاری از کشورهاست، در این مقاله ظرفیت برد گردشگری ساحلی براساس دو سناریو تنظیم گردیده است. در سناریوی ۱، ظرفیت برد با توجه به استانداردهای معمول جهانی و در سناریوی ۲، با توجه به معیارهای سیاسی و ایدئولوژیک خاص جامعه ایران برآورد شده است. نتایج نشان می دهد که اگرچه میزان مشخصی از گردشگران به لحاظ فیزیکی در این ساحل جای می گیرند؛ اما با در نظر گرفتن عوامل محدودکننده طبیعی و انسانی و نیز خطمشی های قانونی و ایدئولوژیک موجود، فشار و تراکم بیشتری در بخش هایی از ساحل جزیره و در هر دو سناریو به چشم می خورد که بیش از ظرفیت تحمل محیط و گردشگران است.

کلمات کلیدی:

گردشگری ساحلی، ظرفیت برد، جزیره کیش ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1479800>

